

Szeles Judit

Még a nőket is...

Még a nőket is a férfiak írják.
A kockaépületben.
Parókában, kitömött melltartóban.
Álnéven.
Szanaszét hagyott kéziratokban.
Heti négyszázban is.
Kurzusokon követik őket.
Kánonokba vezetik be.
Este azonban ugyanúgy
lemossák a körömlakkot,
mint te meg én.

Hogy a rúzsst...

T. Annának

Hogy a rúzsst tetű levéből készítik,
gyerekkoromban tudtam meg.
Anyukám fiatal korában elhamvadt
gyufaszállal feketítette be a szemét.
Nekem az arcfestés úgy fáj,
de nem csak a tetvek miatt irtózom.

Néha kukac van a tequilában is.
Vagy pocegér a kásán – apám kásáján.
Az inasiskolában tíz deka kenyér volt a fejadag.
Nagyanyámat majdnem összenyomta

a mozdony Mátészalkán, mint egy kukacot.
A mozdonyt saját fia vezette.

A csempe hideg volt és fehér,
rajta egy csepp vér villogott,
mint a szemafor, ha jön a vonat.
Az a vér – elkenődött rúzs –
az utolsó emlékem rólad,
meg nem született családtag,
kis féreg, kukac vagy bíbortetű.

Hogy irtózom tőled!

